

PIEŅEMTIE TEKSTI

P9_TA(2021)0039

Eiropas Centrālās bankas 2020. gada pārskats

Eiropas Parlamenta 2021. gada 10. februāra rezolūcija par Eiropas Centrālās bankas 2020. gada pārskatu (2020/2123(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas (ECB) 2019. gada pārskatu,
- ņemot vērā ECB atsauksmes par Eiropas Parlamenta sniegto ieguldījumu, izstrādājot rezolūciju par ECB 2018. gada pārskatu,
- ņemot vērā Eiropas Centrālo banku sistēmas (ECBS) un ECB Statūtus un jo īpaši to 15. un 21. pantu,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 123. pantu, 127. panta 1., 2. un 5. punktu, 130., 132. pantu un 284. panta 3. punktu,
- ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienību (LES) 3. pantu,
- ņemot vērā Eurosistēmas speciālistu makroekonomiskās prognozes eurozonai un ECB Padomes 2020. gada 4. jūnijā pieņemtos pasākumus,
- ņemot vērā 2020. gada 8. maijā publicēto ECB aptauju par eurozonas uzņēmumu piekļuvi finansējumam (2019. gada oktobris – 2020. gada marts),
- ņemot vērā 2020. gada 10. septembrī publicētās ECB speciālistu makroekonomiskās prognozes eurozonai,
- ņemot vērā monetāro dialogu ar Eiropas Centrālās bankas priekšsēdētāju *Christine Lagarde* 2020. gada 6. februārī, 8. jūnijā un 28. septembrī,
- ņemot vērā 2019. gada 28. marta nostāju par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par regulējuma izveidi ilgtspējīgu ieguldījumu veicināšanai¹,
- ņemot vērā 2020. gada septembrī publicēto ECB kryptoaktīvu darba grupas speciālo pētījumu Nr. 247 “*Stablecoins: Implications for monetary policy, financial stability,*

¹ Pieņemtie teksti, P8_TA(2019)0325.

market infrastructure and payments, and banking supervision in the euro area” (Stabilo kriptomonētu ietekme uz monetāro politiku, finanšu stabilitāti, tirgus infrastruktūru un maksājumiem, un banku uzraudzību eurozonā),

- ņemot vērā Parlamenta 2019. gada 14. marta rezolūciju par dzimumu līdzsvaru, izvirzot kandidātus amatiem ES ekonomikas un monetāro lietu jomā¹,
 - ņemot vērā ECB 2020. gada oktobra ziņojumu par digitālo euro,
 - ņemot vērā ECB 2017. gada novembrī publicēto speciālo pētījumu Nr. 201 “Skaidras naudas izmantošana eurozonas mājsaimniecībās”,
 - ņemot vērā atjaunināto ECB 2020. gada vides deklarāciju,
 - ņemot vērā Reglamenta 142. panta 1. punktu,
 - ņemot vērā Ekonomikas un monetārās komitejas ziņojumu (A9-0002/2021),
- A. tā kā Komisija, ņemot vērā Covid-19 pandēmijas izraisītos ekonomikas satricinājumus, 2020. gada vasaras ekonomikas prognozē norādīja, ka eurozonas ekonomika 2020. gadā saruks par 8,7 % un 2021. gadā pieaugs par 6,1 % un ka ES-27 dalībvalstu ekonomika 2020. gadā saruks par 8,3 % un 2021. gadā pieaugs par 5,8 %;
- B. tā kā saskaņā ar ECB speciālistu 2020. gada septembra makroekonomiskajām prognozēm ir sagaidāms, ka saskaņotā patēriņa cenu indeksa (SPCI) gada vidējā inflācija eurozonā būs šāda: 2020. gadā — 0,3 %, 2021. gadā — 1,0 % un 2022. gadā — 1,3 %, taču inflācijas prognozes liecina par būtiskām atšķirībām eurozonā,
- C. tā kā *Eurostat* dati liecina, ka 2020. gada augustā bezdarba līmenis bija 7,4 % ES un 8,1 % eurozonā; tā kā ir sagaidāms, ka bezdarba līmenis pieaugs; tā kā bezdarba līmenis Eiropas Savienībā ir nevienmērīgs; tā kā bezdarba ziņā joprojām ir būtiska reģionālā nevienlīdzība gan dalībvalstīs, gan starp tām; tā kā augsts jauniešu bezdarba līmenis joprojām ir nopietns jautājums, kas ES jārisina;
- D. tā kā ECB 2020. gada dati par SPCI liecina par deflācijas ietekmi, ko vairākās dalībvalstīs izraisījusi Covid-19 krīze;
- E. tā kā ECB šā gada septembra prognozes liecina par to, ka faktiskais pasaules IKP (izņemot eurozonu) 2020. gadā samazināsies par 3,7 %, bet 2021. gadā tas atkal pieaugs par 6,2 % un 2022. gadā — 3,8 %;
- F. tā kā, neraugoties uz Eiropas Parlamenta atkārtotiem aicinājumiem iesniegt dzimumu ziņā līdzsvarotu ECB Valdes locekļu amatu kandidātu sarakstu, kurā būtu vismaz divi vārdi, jaunā izpilddirektora amata kandidātu sarakstā uz *Yves Mersch* amata vietu bija tikai vīrieši; tā kā ECB Padomē joprojām ir pārāk maz sievietes;
- G. tā kā 2019. gadā ECB tīrā peļņa bija 2,366 miljardi EUR salīdzinājumā ar 1,575 miljardiem EUR 2018. gadā; tā kā šo palielinājumu galvenokārt var attiecināt uz neto procentu ienākumu pieaugumu ASV dolāru portfelī un aktīvu iegādes programmas

¹ OV C 23, 21.1.2021., 105. lpp..

(APP) portfeli;

- H. tā kā 2019. gada beigās Eurosistēmas bilance bija sasniegusi 4 671 425 miljonus EUR — vēsturiski otro lielāko apjomu pēc 2018. gada;
- I. tā kā ir jāturpina atbalstīt MVU, kas joprojām ir ES ekonomikas un sabiedrības pamats un veicina ekonomisko un sociālo kohēziju;
- J. norāda, ka Covid-19 krīze ir smagi skārusi MVU; tā kā kopējo ekonomikas izredžu pasliktināšanās ir negatīvi ietekmējusi to piekļuvi finansējumam;
- K. tā kā LESD ir noteiktas ECB pilnvaras uzturēt cenu stabilitāti un atbalstīt vispārējo ekonomikas politiku Savienībā, lai palīdzētu sasniegt Savienības mērķus;
- L. tā kā ES ir apņēmusies līdz 2050. gadam panākt klimatneitralitāti un ECB uzdevums ir palīdzēt to sasniegt; tā kā ECB uzdevumi ir plašāki par vienīgi cenu stabilitāti — tie ietver arī banku sistēmas drošumu un stabilitāti un finanšu sistēmas stabilitāti;
- M. tā kā 2019. gada novembra Eirobarometra apsekojumā konstatēts, ka 2019. gadā 62 % sabiedrības atbalstīja Eiropas ekonomikas un monetārās savienības izveidi ar vienu vienoto valūtu — euro;
- N. tā kā 2020. gada 18. martā ECB izsludināja pandēmijas ārkārtas aktīvu iegādes programma (*PEPP*) — jaunu, pagaidu programmu publiskā un privātā sektora aktīvu iegādei, paredzot tai 750 miljardus EUR, lai eurozonā novērstu Covid-19 pandēmijas radītos monetārās politikas transmisijas riskus;
- O. tā kā ECB Padome 2020. gada 4. jūnijā nolēma palielināt *PEPP* finansējumu par 1,35 triljoniem EUR, lai pagarinātu saskaņā ar *PEPP* veikto neto iegāžu periodu vismaz līdz 2021. gada jūnija beigām, un tā kā saskaņā ar *PEPP* iegādāto vērtspapīru, kuriem pienācis dzēšanas termiņš, pamatsummas maksājumi tiks atkārtoti ieguldīti vismaz līdz 2022. gada beigām; turklāt norāda, ka neto iegādes saskaņā ar *APP* turpināsies 20 miljardu EUR apmērā mēnesī un tiks veiktas iegādes, ko nodrošina pagaidu piešķirums papildu 120 miljardu EUR apmērā līdz 2020. gada beigām;
- P. tā kā likviditātes nodrošināšanai tiek īstenoti citi politikas pasākumi, piemēram, ilgāka termiņa atkārtotas finansēšanas mērķdarījumi (*TLTRO III*) un pandēmijas likviditātes mehānisms (*PELTRO*);
- Q. tā kā Eiropas noguldījumu apdrošināšanas sistēmas izveide ir ievērojami aizkavējusies, neraugoties uz Komisijas un ECB priekšlikumiem par steidzamo vajadzību aizsargāt noguldījumus ES līmenī,

Vispārīgs pārskats

1. atzinīgi vērtē ECB lomu euro stabilitātes nodrošināšanā; uzsver, ka Līgumos noteiktā ECB neatkarība ir priekšnoteikums tam, lai tā varētu īstenot savas pilnvaras, kā arī saglabāt savu demokrātisko leģitimitāti; norāda, ka atbilstoši ECB neatkarības prasībām tā nedrīkst ne lūgt, ne pieņemt nevienas Savienības iestādes vai struktūras, nevienas dalībvalsts valdības un arī nevienas citas struktūras norādījumus; uzsver, ka šādas neatkarības robežas nedrīkst pārkāpt, un turklāt uzsver, ka papildus centrālās bankas neatkarībai vienmēr būtu jānodrošina arī atbilstošs pārskatatbildības līmenis; uzsver, ka

līdztekus ECB primārajām pilnvarām cenu stabilitātes nodrošināšanas jomā LESD arī nosaka, ka ECB ir jāatbalsta vispārējā ekonomikas politika Savienībā, lai tā palīdzētu sasniegt Savienības mērķus, ja vien tie nav pretrunā tās primārajām pilnvarām; uzsver, ka LESD 3. pantā noteiktie Savienības vispārējie mērķi ir ilgtspējīga attīstība, konverģence, pilnīga nodarbinātība un sociālais progress;

2. atzinīgi vērtē klimata pārmaiņu centra kā jaunas ECB struktūrvienības izveidi;
3. uzsver, ka vienotās valūtas ieviešana ir neatgriezeniska; uzsver, ka euro ir ne tikai monetārs, bet arī politisks projekts;
4. pauž bažas par vēl nepieredzēto veselības aprūpes, ekonomikas un sociālo krīzi Covid-19 pandēmijas rezultātā, ko raksturo eurozonas ekonomikas strauja sarūkšana un darba tirgus apstākļu strauja pasliktināšanās, kā arī bezdarba līmeņa paaugstināšanās; norāda, ka ir paredzama eurozonas ekonomiskās aktivitātes atjaunošanās, lai gan atlabšanas ātrums un apjoms joprojām ir ļoti neskaidrs un nav vienāds visās dalībvalstīs;
5. turklāt pauž bažas, ka izaugsmes perspektīvas joprojām ir apdraudētas šajā ārkārtīgi nestabilajā vidē, kur ekonomikas sarūkuma un atveseļošanās mērogs būs atkarīgs no ierobežošanas pasākumu ilguma un efektivitātes, to fiskālo un monetāro politikas panākumu sekmīgas īstenošanas, ar kuriem mazina negatīvo ietekmi uz ienākumiem un nodarbinātību, un no tā, cik plaša būs pastāvīgā ietekme uz piedāvājuma kapacitāti, iekšējo pieprasījumu un starptautiskajām piegādes ķēdēm;
6. prasa steidzami pārvērtēt finanšu nozares sistēmisko risku pēc pandēmijas; šajā sakarībā atzinīgi vērtē to, ka Eiropas Sistēmisko risku kolēģijā ir izveidota darba grupa saistībā ar pandēmiju; iesaka turpmākajos stresa testos iekļaut nesistemātiskā riska kvalitatīvu novērtējumu;
7. atzinīgi vērtē ECB centienus cenu stabilitātes uzturēšanas jomā; norāda, ka inflācijas mērķis netiek sistemātiski sasniegts un ir vajadzīga turpmāka modrība šajā jomā; uzsver, ka pēdējos mēnešos eurozonā ir reģistrēta deflācija; uzsver, ka deflācija rada ievērojamus riskus eurozonas ekonomikai un tādēļ, iespējams, būs vajadzīgi stingri ECB intervences pasākumi;
8. atzinīgi vērtē to, ka ECB apsver iespēju pielāgot savus inflācijas mērījumus; norāda, ka SPCI ir ļoti šaura inflācijas mērīšanas koncepcija, kas inflāciju eurozonā vērtē pārāk zemu, jo SPCI grozā mājokļu izmaksu daļa ir neatbilstīga¹; prasa no jauna pielāgot grozu, lai atspoguļotu to, ka Eiropas mājāsaimniecības 24 % no saviem ienākumiem tērē ar mājokli saistītiem izdevumiem; mudina ECB ņemt vērā arī aktīvu cenu inflāciju, ko cita starpā izraisa zemas procentu likmes; atzīst problēmas, kas saistītas ar monetārās politikas transmisiju;
9. atzinīgi vērtē priekšsēdētājas *Christine Lagarde* stingro prasību pilnībā saskaņot fiskālo un monetāro politiku un apņemšanos izmantot visus līdzekļus, lai radītu efektīvāko, lietderīgāko un samērīgāko iznākumu, ar kuru atbalstīt eurozonas ekonomikas atveseļošanu; uzsver, ka fiskālā un monetārā politika viena otru spēcīgi papildina;

¹ “*Persistent low inflation in the euro area: Mismeasurement rather than a cause for concern?*” (Noturīgi zema inflācija eurozonā: kļūdaini mērījums, nevis iemesls bažām?) [https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2018/614214/IPOL_IDA\(2018\)614214_EN.pdf.pdf](https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/IDAN/2018/614214/IPOL_IDA(2018)614214_EN.pdf.pdf).

atzinīgi vērtē ECB pandēmijas ārkārtas aktīvu iegādes programmu, kas paredzēta eurozonas ekonomikas atveseļošanas atbalstam;

Monetārā politika

10. norāda uz ātru un vērā ņemamu ECB monetārās politikas reakciju uz Covid-19 krīzi ārkārtas situācijas kontekstā; atzīst šādas reakcijas pozitīvo ietekmi uz eurozonas ekonomikas stāvokli; pauž cerību, ka ECB sniegs atbalstu tik ilgi, cik nepieciešams; pieņem zināšanai ECB Uzraudzības valdes locekļa *Yves Mersch* paziņojumu par to, ka šāda elastība uz pārējām darbībām netiks attiecināta;
11. uzsver, ka ar monetāro politiku vien nepietiks, lai panāktu ilgtspējīgu ekonomikas atveseļošanu; uzsver, ka reformas, kas stiprina konkurētspēju un sociālo kohēziju, ir nepieciešamas tam, lai atjaunotu un uzlabotu ekonomisko izaugsmi visā Savienībā; uzskata, ka monetārās politikas individuālais potenciāls veicināt ekonomikas atveseļošanu ir ierobežots, un, ievērojot ECB neatkarību, aicina ECB tās pilnvaru robežās izvērtēt iespējas izmantot citus politikas pasākumus, kas spētu stimulēt ekonomiku; uzsver ļoti atbalstošas monetārās politikas plašāko ietekmi, piemēram, uz noguldītājiem vai aktīvu cenu inflācijas risku; brīdina dalībvalstis nepieņemt, ka zemu procentu likmju vide būs vienmēr, jo procentu likmju paaugstināšanās varētu negatīvi ietekmēt valsts pārvaldību;
12. tomēr brīdina par risku, ko rada pārmērīgi augstu vērtību piešķiršana obligāciju tirgos, jo tas var sagādāt problēmas brīdī, kad procentu likmes atkal sāks pieaugt, un tas jo īpaši attiecas uz valstīm, kurās tiek īstenota pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūra vai kurām ir augsts parāda līmenis;
13. norāda uz aktīvas monetārās politikas nozīmi, mazinot finansiālo ierobežojumu radīto spiedienu uz mazajiem un vidējiem uzņēmumiem; atzīst, ka to MVU īpatsvars, kuri saskaras ar finansiāliem ierobežojumiem, samazinājās no 18 % 2009.–2012. gadā līdz 8 % 2016.–2019. gadā; uzsver, ka Covid-19 krīze spēcīgi ietekmē MVU; atzīst mikrouzņēmumu un mazo un vidējo uzņēmumu nozīmi ES; šajā sakarībā norāda uz nepieciešamību veicināt publiskās un privātās investīcijas, kā arī reformas un tādēļ prasa turpināt centienus, ar kuriem nodrošina reālās ekonomikas finansēšanu;
14. aicina ECB uzraudzīt kvantitatīvās mīkstināšanas pasākumu samērīgumu ar tās bilancē iekļautajiem riskiem, aktīvu cenu inflācijas līmeni un resursu iespējami nepareizo sadali;
15. norāda uz ilglaicīgi zemo procentu likmju ietekmi; uzsver, ka, no vienas puses, zemas procentu likmes sniedz iespējas patērētājiem, uzņēmumiem, tostarp MVU, darba ņēmējiem un aizņēmējiem, kas var gūt labumu no spēcīgākas ekonomiskās izaugsmes, zemāka bezdarba līmeņa un zemākām aizņēmumu izmaksām; atzīst, ka ECB politikai ir atšķirīga ietekme uz labumu sadali; aicina ECB izvērtēt tās politikas nostādņu ietekmi uz ekonomisko nevienlīdzību; no otras puses, pauž nožēlu par dzīvotnespējīgu uzņēmumu ar lielām parādsaistībām skaita pieaugumu, samazinātiem stimuliem valdībām veicināt izaugsmi un ilgtspēju veicinošas reformas, kā arī par negatīvo ietekmi uz apdrošinātājiem un pensiju fondiem, un uzsver finansiālo slogu, ko tas rada daudziem iedzīvotājiem visā Savienībā;
16. norāda uz saikni starp monetāro politiku un mājokļu cenu pieaugumu eurozonā; uzsver,

ka pandēmijas dēļ ir sagaidāms, ka turpinās pieaugt jau pašlaik augstais pārmērīgu ar mājokli saistītu izmaksu rādītājs (9,6 % 2018. gadā), un aicina ECB saistībā ar dzīves dārdzību Savienībā izvērtēt kvantitatīvās mīkstināšanas programmas reģionālo un nozaru ietekmi, kā arī ietekmi uz starppaaudžu taisnīgumu;

17. atzīst, ka smagā krīze ir likusi ECB novērsties no monetārās politikas pamatstratēģijas pārskatīšanas; šajā ziņā pieņem zināšanai priekšsēdētājas *Christine Lagarde* apņemšanos cieši sadarboties ar Parlamentu un nodrošināt regulārus dialogus, kuru viņa puda dialogā par monetāro politiku, kas notika 2020. gada 28. septembrī;
18. uzsver, ka katrā monetārās politikas pamatstratēģijas pārskatīšanā būtu īpaši jāņem vērā Eiropas ekonomikas raksturs, proti, tās pieaugošā saistība ar pakalpojumu nozari un arvien lielākā digitalizācija, un būtu jānovērtē, cik lielā mērā tas kavē monetārās politikas ieviešanu reālajā ekonomikā;

Rīcība cīņā pret klimata pārmaiņām

19. ievērojot ECB neatkarību, atzīmē klimata pārmaiņu ietekmi uz inflācijas dinamiku un transmisijas riskiem monetārajā politikā; atgādina ECB lomu cenu stabilitātes nodrošināšanā; atgādina, ka ECB kā ES iestādei ir saistošs Parīzes nolīgums;
20. pieņem zināšanai priekšsēdētājas *Christine Lagarde* apņemšanos apsvērt iespēju ECB darbībā ieviest pārmaiņas par labu klimatam un izvērtēt visas pieejamās iespējas, ko piemērot cīņā pret klimata pārmaiņām; aicina ECB pieskaņot savu nodrošinājuma sistēmu riskiem, kas saistīti ar klimata pārmaiņām, un darīt zināmu savu atbilstības Parīzes nolīgumam līmeni, kā arī pārbaudīt banku nozares atbilstību;
21. prasa īstenot proaktīvu un kvalitatīvu riska pārvaldības pieeju, kurā integrēti ar klimata pārmaiņām saistīti sistēmiskie riski;
22. atzinīgi vērtē to, ka zaļo obligāciju pirkšanas apjoms un to īpatsvars ECB portfeli turpina pieaugt;
23. atbalsta centienus, ar kuriem palielina pētniecības jaudu jautājumos, kas saistīti ar klimata pārmaiņu ietekmi uz finanšu stabilitāti un eurozonu;

Citi aspekti

24. aicina ECB turpināt centienus, ar kuriem nodrošina finanšu tirgu stabilitāti visās iespējamajās ārkārtas situācijās, kas saistītas ar Apvienotās Karalistes izstāšanos no Eiropas Savienības;
25. pauž bažas par pastāvīgi pieaugošajām *TARGET18* atlikumu atšķirībām ECBS; norāda, ka šo atšķirību interpretācija tiek apstrīdēta;
26. ņem vērā ECB kriptoaktīvu darba grupas analīzes rezultātus; aicina ECB novērst nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas, terorisma finansēšanas, kā arī citu noziedzīgu darbību radītos riskus, kas saistīti ar anonimitāti, kuru nodrošina kriptoaktīvi; aicina ECB pastiprināti uzraudzīt kriptoaktīvu, tostarp stabilo kriptomonētu, attīstību un paaugstinātos kibernetikas riskus;
27. atzinīgi vērtē ECB analīzi un gatavošanās darbu digitālā euro ieviešanai; norāda, ka

- digitālais euro nav kriptoaktīvs; uzsver, ka digitālajam euro būtu jāatbilst virknei minimālo prasību, tostarp attiecībā uz stabilitāti, drošību, lietderīgumu un privātuma aizsardzību; uzsver, ka digitālais euro nedrīkst apdraudēt skaidru naudu kā maksāšanas līdzekli; atbalsta ECB ieteikumu, ka digitālā euro emisijai atbilstīgi Eurosistēmas mērķiem vajadzētu būt pieejamai ārpus eurozonas, lai stimulētu ārvalstu ieguldītāju euro pieprasījumu un tādējādi veicinātu euro lomas stiprināšanu starptautiskā līmenī; aicina ECB nodrošināt pienācīgu līdzsvaru starp reglamentētu finanšu inovāciju atļaušanu finanšu tehnoloģiju jomā un finanšu stabilitātes nodrošināšanu;
28. pievienojas ECB bažām par straujo izaugsmi nebanku finanšu sektorā, ko dēvē arī par “ēnu banku sistēmu”; uzsver, ka šajā jomā ir nepieciešams atbilstošs regulējums; uzsver, ka ECB ir jāmazina sistēmiskie riski, ko rada aizvien pieaugošais skaits nebanku regulētu struktūrvienību, kuras sagrupētas ap bankām, lai nodrošinātu piekļuvi savai maksājumu sistēmai;
 29. atzinīgi vērtē ECB pastāvīgos centienus vēl vairāk stiprināt savas reaģēšanas un seku novēršanas spējas, kas vajadzīgas gadījumā, ja pret to tiktu vērsts kiberuzbrukums; ar bažām norāda uz nesenojiem *TARGET2* norēķinu sistēmas tehniskajiem darbības traucējumiem 2020. gada oktobrī un novembrī; atzinīgi vērtē to, ka ECB pēc tam izmeklēja minētos gadījumus, un prasa izmeklējumu rezultātus darīt zināmus Parlamentam;
 30. atzīst ECB panākumus cīņā pret viltošanu, par ko liecina pastāvīgi zemais viltoto banknošu īpatsvars kopējā apgrozībā; atzinīgi vērtē ar uzlabotiem drošības elementiem modernizēto 100 un 200 euro banknošu ieviešanu 2019. gadā; norāda uz skaidras naudas kā maksāšanas līdzekļa nozīmi ES iedzīvotājiem; aicina ECB vairāk nesamazināt dažādu apgrozībā esošo banknošu daudzumu;
 31. aicina ECB izpētīt veidus, kā stiprināt euro starptautisko nozīmi, jo tas palielinātu ES spēju attiecībā ar citiem globālajiem spēkiem neatkarīgi veidot savu politisko nostāju un ir galvenais elements, kas nepieciešams Eiropas ekonomiskās neatkarības saglabāšanai; norāda, ka, palielinot euro kā rezerves valūtas pievilcību, vēl vairāk tiks veicināta tā starptautiskā izmantošana; uzsver – lai stiprinātu euro nozīmi, ir jāpadziļina Eiropas ekonomiskā un monetārā savienība; atzinīgi vērtē ECB atkārtotos aicinājumus pabeigt banku savienības izveidi; uzsver, ka labi izstrādāta Eiropas droša aktīva izveide varētu veicināt finanšu integrāciju un palīdzēt mazināt negatīvo atgriezenisko saiti starp valstīm un iekšzemes banku nozarēm;
 32. atzinīgi vērtē Bulgārijas un Horvātijas pievienošanu VKM II 2020. gada jūlijā; atbalsta ātru termiņa noteikšanu euro ieviešanai abās valstīs; atzinīgi vērtē Horvātijas un Bulgārijas banku visaptverošu pārbaudi, ko ECB veica 2019. gada jūlijā un augustā; vērs uzmanību uz prasību, kas noteikta Līgumos, ka ikvienai ES dalībvalstij, izņemot Dāniju, ir pienākums pievienoties vienotajai valūtai, kad tā ir panākusi atbilstību Māstrihtas konverģences kritērijiem;
 33. aicina ECB turpināt auglīgo sadarbību arī ar tām dalībvalstīm, kuras nav pievienojušās eurozonai;

Pārskatbildība

34. pievienojas priekšsēdētājas *Christine Lagarde* paustajai atvērtībai plašākam dialogam

un uzsver nepieciešamību vēl vairāk uzlabot ECB pārskatatbildības un pārredzamības pasākumus; uzsver, ka ir jāapsver tas, kā varētu uzlabot Eiropas Parlamenta veikto ECB kontroli, kā arī padziļinātu dialogu ar dalībvalstu parlamentiem; prasa sākt sarunas par formālu Iestāžu nolīgumu, lai formalizētu un papildinātu pašreizējo pārskatabildības praksi attiecībā uz monetārajām funkcijām;

35. pauž nopietnas bažas par to, ka, neraugoties uz vairākkārtējiem aicinājumiem, ko pauduši Parlaments un ECB augstākā līmeņa darbinieki, tostarp priekšsēdētāja *Christine Lagarde*, uzlabot dzimumu līdzsvaru to kandidātu sarakstos, kuri izvirzīti uz amatiem ES ekonomikas un monetāro lietu jomā, tikai divi no 25 ECB Padomes locekļiem ir sievietes; uzsver, ka Valdes locekļu amata kandidātu saraksts būtu rūpīgi un pilnīgi pārredzami jāsaprot kopā ar Parlamentu un saskaņā ar Līgumiem; aicina Padomi saistībā ar visām gaidāmajām vakancēm sagatavot kandidātu sarakstu un par to informēt Parlamentu, lai tas varētu uzņemties nozīmīgāku konsultatīvo lomu amatpersonu iecelšanas procesā; pauž nožēlu, ka līdz šim nav panākts apmierinošs progress; atgādina, ka vienlīdzīga attieksme pret vīriešiem un sievietēm ir konstitucionāls princips, kas stingri jāievēro;
36. atgādina, ka tikai divi no sešiem ECB Valdes locekļiem ir sievietes; norāda, ka, neraugoties uz daudziem pieprasījumiem, ko Parlaments ir iesniedzis Padomei, lai novērstu dzimumu līdzsvara trūkumu ECB Valdē, Padome šo prasību nav nopietni ņēmusi vērā; atgādina Parlamenta apņemšanos neņemt vērā tos kandidātu sarakstus, kuru izveidē nav ievērots dzimumu līdzsvara princips; aicina dalībvalstu valdības, Eiropadomi, Padomi, Eurogrupu un Komisiju to turpmākajos priekšlikumos izraudzīto kandidātu sarakstiem un iecelšanai amatā aktīvi virzīties uz dzimumu līdzsvara panākšanu;
37. pauž gandarījumu par detalizētajām, pa iedaļām izklāstītajām un būtiskajām atsauksmēm, ko ECB sniedza attiecībā uz Parlamenta rezolūciju par ECB 2018. gada pārskatu; aicina ECB turpināt ievērot pārskatatbildības principu un katru gadu publicēt rakstiskas atsauksmes attiecībā uz Parlamenta rezolūcijām par ECB gada pārskatu;
38. ņem vērā Vācijas Federālās Konstitucionālās tiesas 2020. gada 5. maija lēmumu par ECB, kā arī ECB Padomes tajā pašā dienā pieņemto paziņojumu; atzīst ECB nepārtraukto visu programmu proporcionalitātes novērtējumu; pieņem zināšanai ECB vēlāk pieņemto lēmumu sabiedrībai nepieejamos dokumentus, kas saistīti ar valsts sektora aktīvu iepirkuma programmu (VSAIP) piemērošanu, darīt pieejamus Eiropas Parlamentam, Vācijas federālajai valdībai, Bundestāgam un Vācijas Bankai (*Bundesbank*);
39. atzīst un atzinīgi vērtē ECB un tās priekšsēdētājas *Christine Lagarde* centienus uzlabot saziņu un atklātību attiecībā ar Parlamentu; turklāt piekrīt priekšsēdētājai *Christine Lagarde* par to, ka ECB ir jāuzlabo saziņa ar iedzīvotājiem par tās politikas ietekmi; no otras puses, ierosina pirms dialogiem par monetāro politiku un līdztekus tiem pēc Padomē izskatīto lietu jaunākā pārskata publicēšanas rīkot regulārus Parlamenta Ekonomikas un monetāro lietu komitejas locekļu un attiecīgo ECB pārstāvju dialogus aiz slēgtām durvīm, lai izvērtētu ECB lēmumus;
40. atzinīgi vērtē to, ka tiek publiskoti ECB Ētikas komitejas atzinumi lietās par ECB Valdes, Padomes un Uzraudzības padomes locekļu interešu konfliktu un algotu darbu pēc amata pilnvaru termiņa beigām; aicina ECB garantēt tās Iekšējās revīzijas komitejas

locekļu neatkarību, nodrošināt, ka Ētikas komiteju nevada bijušais priekšsēdētājs vai citi bijušie Padomes locekļi, ne arī kāds, kam varētu būt interešu konflikts, un piemērot šādu pārredzamību attiecībā uz iespējamiem interešu konfliktiem un algotu darbu pēc amata pilnvaru termiņa beigām;

41. norāda, ka ECB apsver izmaiņas savā politikā, lai ļautu galvenajam ekonomistam privāti sazināties ar lielākajiem investoriem pēc sanāksmēm, kurās tiek pieņemti politiski lēmumi, taču uzskata, ka šāda prakse ir nekavējoties jāizbeidz, jo tai trūkst pārredzamības;
42. pastiprina savu prasību pieņemt uzlabotu trauksmes celšanas politiku un pārskatīt ECB Darba kārtības noteikumus, pielīdzinot tos vismaz standartiem un mērķiem, kas izklāstīti Direktīvā (ES) 2019/1937 par trauksmes cēlēju aizsardzību¹, lai aizsargātu un atbalstītu trauksmes cēlētājus, palīdzot viņiem paust bažas slepeni, nebaidoties no represijām un vajadzības gadījumā nodrošinot anonimitāti;
43. prasa sīkāk informēt par sociālajiem un darba ņēmēju, kā arī pārvaldības jautājumiem saskaņā ar Direktīvu 2014/95/ES par nefinanšu informācijas atklāšanu²;

o

o o

44. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai un Eiropas Centrālajai bankai.

¹ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/1937 (2019. gada 23. oktobris) par to personu aizsardzību, kuras ziņo par Savienības tiesību aktu pārkāpumiem (OV L 305, 26.11.2019., 17. lpp.).

² Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/95/ES (2014. gada 22. oktobris), ar ko groza Direktīvu 2013/34/ES attiecībā uz noteiktu lielu uzņēmumu un grupu nefinanšu un daudzveidības informācijas atklāšanu (OV L 330, 15.11.2014., 1. lpp.).